

ת"פ 25903/05/16 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז תל אביב נגד סיימון אמס לינרס, סנדרה קרוז רודריגז

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 25903-05-16 מדינת ישראל נ' לינרס(עציר) ואח'

בפני כב' השופט בני שגיא

המאשימה: מדינת ישראל - פרקליטות מחוז תל אביב

ע"י ב"כ עו"ד מוריה גרין

נגד

הנאשמים:

1. סיימון אמס לינרס (עציר)

2. סנדרה קרוז רודריגז (עציר)

נאשם 1 - ע"י ב"כ עו"ד ענבר קינן

נאשמת 2 - ע"י ב"כ עו"ד זהר משה

גזר דין

א. כללי

1. הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע (ייבוא סמים) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ובעבירה של ייבוא סם מסוכן לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

על פי עובדות כתב האישום, קשרו הנאשמים, אזרחי ספרד וזוג נשוי, קשר לייבוא סמים למדינת ישראל, עם אזרח ספרדי אחר בשם רפאל סנצ'ז (להלן - **הקשר; סנצ'ז**).

במסגרת הקשר, בוצעו הפעולות הבאות:

(א) סנצ'ז הזמין עבור הנאשמים כרטיסי טיסה לישראל; (ב) ביום 26.4.16 נפגשו הנאשמים עם סנצ'ז בדירתו בספרד שם העביר להם סנצ'ז 593 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין אשר נארז ב-60 זרעים; (ג) הנאשם בלע 50 זרעים במשקל כולל של 496 גרם; (ד) הנאשמת החדירה לאיבר מינה 10 זרעים במשקל כולל של 97 גרם; (ה) השלושה סיכמו כי עם נחיתתם בישראל יצרו הנאשמים קשר עם סנצ'ז לשם הסדרת הפצת הסם והתשלום

הכספי; (ו) ביום 27.4.16 המריאו הנאשמים לישראל כשהם נושאים בגופם את הסמים ועם נחיתתם בישראל - נעצרו על ידי המשטרה.

2. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום מבלי שהוצג בעניינו הסדר טיעון, ואילו בעניינה של הנאשמת גובש הסדר טיעון במסגרתו עתרו הצדדים במשותף להטלת עונש בן 16.5 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, וחילוט פריטים שונים וסכום כסף שנתפס בחזקתה.

טיעוני הצדדים

3. התובעת, עו"ד מוריה גרין, התייחסה בטיעוניה לחומרת מעשיהם של הנאשמים, לערכים המוגנים שנפגעו, לכמות הסם המשמעותית, לסוגו, וכן לעובדה כי המעשים בוצעו בצוותא, על כל המשתמע מכך.

באשר להסדר הטיעון שנקשר עם הנאשמת, צוין כי התביעה לקחה בחשבון את כמות הסם הקטנה יחסית (בהשוואה לנאשם) שהחזיקה ויבאה וכן את העובדה כי מדובר באם לקטינה המתגוררת בספרד, כך שהסדר הטיעון נותן ביטוי גם לצורך בצמצום התקופה בה תשהה הקטינה ללא אחד מהוריה.

בעניינו של הנאשם צוין כי אין לגזור גזירה שווה בין ההסדר שהוצג בעניינה של הנאשמת לבין עונשו של הנאשם, וזאת בהינתן הפער המשמעותי בכמות הסמים שייבא כל אחד מהם ובהינתן העובדה כי שיקול טובת הקטינה נלקח בחשבון במסגרת הסדר הטיעון שנקשר עם הנאשמת.

בנסיבות אלו ותוך שהיא מפנה לפסיקה עתרה התובעת לקביעת מתחם ענישה הנע בין 30 חודשי מאסר ל-45 חודשים וביקשה למקם את הנאשם בחלק העליון של השליש התחתון של המתחם.

4. ב"כ הנאשם, עו"ד ענבר קינן, התייחסה בטיעוניה לשיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות החקירה בישראל, שהוביל בין היתר למעצרו של אותו סנצ'ז בספרד וכן נטען כי מספר חודשים עובר לביצוע העבירות איים אותו סנצ'ז על הנאשמים אף שהדברים לא עולים כדי טענת הגנה לעניין ההרשעה. עוד ביקשה הסניגורית ליתן משקל להודאת הנאשם, לנסיבותיו האישיות (עבר תאונת דרכים קשה בעבר), לעובדה כי אין לחובתו הרשעות קודמות, וכן לעונש המוסכם בעניינה של הנאשמת אשר נטען כי חייב להשליך על עונשו של הנאשם מכוח כלל אחידות הענישה.

5. ב"כ הנאשמת, עו"ד זהר משה, עתר לכבד את הסדר הטיעון בהיותו סביר, מאוזן, וכזה הנותן ביטוי הולם לכלל הנתונים לרבות לכמות הסם ולהודאת הנאשמת.

דין והכרעה

6. אין חולק כי העבירות שביצעו הנאשמים הן עבירות חמורות אשר פוגעות פגיעה משמעותית באותם ערכים מוגנים הרלבנטיים לעבירות הסמים ובהם הפגיעה בבריאות הציבור והפגיעה העקיפה גם בביטחון הציבור וברכוש, וזאת בשים לב לתופעות הנלוות הקשורות לשימוש בסמים.

בע"פ 9482/09 ביטון נ' מדינת ישראל (24.7.2011) צונו הדברים הבאים:

"אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה. עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה".

2. בע"פ 5813/14 pedraza נגד מדינת ישראל (התייחס בית המשפט לסיטואציה דומה וציין, בין היתר, את הדברים הבאים: "עם זאת, אין מנוס מלהעניק משקל ראוי לחומרת המעשה. בעניין זה יופנה הזרקור כלפי שלושה מרכיבים: א. מורכבות עבירת היבוא. ב. סוג הסם - קוקאין. ג. כמות הסם".

באותו מקרה נגזר על בלדריט עונש של 45 חודשי מאסר לאחר שהורשעה בייבוא סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 660 גר'. מתחם העונש שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי, מבלי ששונה על ידי בית המשפט העליון, עמד על 24 חודשי מאסר ברף התחתון ועל 55 חודשי מאסר ברף העליון.

3. פסק דין נוסף הרלבנטי לקביעת מתחם העונש ההולם הוא פסק הדין שניתן בע"פ 3022/15 גרינשפן ואח' נגד מדינת ישראל שם הורשעו שני נאשמים בייבוא סם מסוכן מסוג קוקאין מפנמה לישראל במשקל 200 גר' באמצעות הדואר, תוך שבית המשפט המחוזי גזר על המערער הראשון עונש של 3 שנות מאסר ואילו על המערער השני עונש של 4.5 חודשי מאסר. הפער בענישה התבקש נוכח פער ברכיבים העובדתיים שקדמו לביצוע העבירה. בסופו של יום, ומטעמי שיקום החליט בית המשפט לקצר את עונשו של המערער השני ולהעמידו על 4 שנות מאסר.

4. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, ולאחר שהתייחסתי לפגיעה בערכים המוגנים ולעמדת הפסיקה במקרים דומים, יש להידרש גם לרמת התכנון שאיפיינה את ביצוע העבירה. במקרה דנן מדובר בשני נאשמים אשר קשרו קשר עם אזור ספרדי לצורך יבוא הסמים ופעלו עמו בצוותא חדא על מנת להשלים את תוכניתם העבריינית. בין אם מדובר ב"עברין בכיר" מספרד (כטענת ב"כ הנאשם) ובין אם

מדובר ב"עבריון רגיל" אין בכתב האישום אינדיקציה מובהקת ל"בכירות" אחד הקושרים למעט העובדה כי כרטיסי הטיסה נקנו על ידי אותו סנצ'ז. נתתי דעתי, ושיקללתי נתונים אלה במתחם העונש ההולם, גם לסוג הסם הנחשב "קשה", וגם לכמות המשמעותית (במיוחד בעניינו של הנאשם).

5. כעת, יש לפנות לקביעת מתחמי הענישה ואעשה זאת בחלוקה בין שני הנאשמים.

באשר לנאשמת - ובשים לב להסדר הטיעון, נראה כי יש לקבוע את מתחם העונש ההולם באופן שהרף התחתון יעמוד על 15 חודשי מאסר ואילו הרף העליון יעמוד על 30 חודשי מאסר. בדרך זו, המתייבט עם כלל הנתונים הרלבנטיים, ניתן להסביר את הסדר הטיעון ולראות כי הוא מעניק הקלה המשקפת את אימוץ הרף התחתון של מתחם הענישה. מכאן, ועל יסוד נימוקי הצדדים להסדר הטיעון שהם נימוקים לגיטימיים ובעלי משקל משמעותי, מתבקשת מסקנה כי יש מקום לכבד את הסדר הטיעון.

באשר לנאשם - יש מקום ליתן את הדעת לכמות הסם המשמעותית יותר שיובאה על ידו בשונה מהנאשמת, אך לא ניתן להתעלם מהסדר הטיעון שנערך עם הנאשמת בהקשר לקביעת מתחמי העונש ההולם כמו גם מהעובדה כי בסופו של יום מדובר בעבירה שנעברה בצוותא חדא על ידי שני הנאשמים. לא מן הנמנע כי נסיבות אקראיות או נתונים פיזיים בלבד הובילו לאותו שינוי בין כמות הסם שייבא הנאשם לזו שייבאה הנאשמת. מסקנתי איפוא, וזאת מתייבט בעיני עם כלל אחידות הענישה, כי יש להעמיד את הרף התחתון של המתחם על 22 חודשי מאסר ואילו את הרף העליון של המתחם על 48 חודשי מאסר.

6. בבואי לשקול את הנתונים הרלבנטיים לקביעת העונש המתאים לנאשם נתתי דעתי לעובדה כי מדובר במי ששיתף פעולה באופן מלא עם רשויות האכיפה בישראל - שיתוף פעולה שנשא פירות וכן לעובדה כי מדובר במי שקיבל אחריות על מעשיו בפתח ההליך המשפטי ועוד טרם נשמעו ראיות. עוד שקלתי את העובדה כי אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות וכי נתוניו האישיים מורכבים כמו נתוניה של הנאשמת שעמדו ביסוד הסדר הטיעון. העובדה כי התביעה שקלה, ובצדק, את אותו שיקול הקשור לבתם הקטינה של הנאשמים פועלת במידה מסויימת גם לטובת הנאשם כך שבמכלול השיקולים - וכפי שנהגה התביעה בעניינה של הנאשמת - יש למקם את עונשו של הנאשם בצמוד לרף התחתון של מתחם הענישה.

7. על יסוד האמור לעיל ראיתי לגזור על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים:

הנאשם

א. 23 חודשי מאסר לריצוי בפועל החל מיום מעצרו - 27.4.16.

ב. 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום

שחרורו עבירה על פקודת הסם מסוג פשע.

ג. אני מורה על חילוט 275 יורו, טלפון נייד של חברת מייקרוסופט וכרטיס סים.

הנאשמת

א. 16.5 חודשי מאסר לריצוי בפועל החל מיום מעצרה - 27.4.16.

ב. 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל אולם הנאשמת לא תישא עונש זה אלא אם תעבור תוך 3 שנים מיום שחרורה עבירה על פקודת הסם מסוג פשע.

ג. אני מורה על חילוט 410 יורו, טלפון נייד של חברת אנרג'י סיסטם, התקן יו אס בי בצבע שחור וכרטיס סים.

ניתן צו כללי למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה.

הסמים יושמדו.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, 14 דצמבר 2016, במעמד הצדדים.

בני שגיא, שופט